

קלא:

עין משפט
נר מצוה

י א מ"ו מהלכות
מתנות עניים הל' ב
ופ"ו מהל' מרומוס הל' א
קמז לאזין רנד:
כ ב מ"י ס"א מהלכות
מסעס ד:
כא ג מ"י פ"ט מהל'
נכסרים הל' ב קמג
פסין קמג טוסי"ע י"ד ס'
סא סקף ח:
כב ד מ"י פ"י מהל'
מסעס קרעס הל'
[ט] י:

סוף דברי

[illegible]

הזרוע והלחיים פרק עשירי חולין

בגון זרוע ווא זרוע. דא זרוע ממש למא לי נמימר בגון לימא
 ושאר ממוט הכוונה הרוע כו' אלס מדקאמר בגון לא
 בזרוע מיירי אלס דבזרועה דהיינו מעשר ראשון ואלטערך לים למימר
 בגון זרוע דא הכוונה צדדים מעשר ראשון הוה אמינא דה"ה
 ממוט הכוונה להכי תנא בגון הרוע
 והכי קאמר ושאר ממוט הכוונה שם
 דוגמא זרוע כגון מעשר ראשון
 מוטרין אלל זרוע ענמה לא
 דמספקא לן כרז:

תא שמע כל דבר שבקדושה בו.

חימה מאי פריך ליה לרב
מהכא דלחמא משום הכי אין מוילין
משום דמסקפא ליה לחנא אי איקרו
עם או לא וי"ל דלא משמע ליה שיהיה
ספק לחנא ובפי' ר"ח גרס לימא
מסייע ליה כל דבר שנקדושה בו:
דבי

שלו ומעשר עני המתחלק ביה וא
מעמא תניהו כתיבא ביה וא
ר' אילעא גמר לגר מהתם
עני על שלו ושאר מתנות כו
אותן לא מכהן לכהן ולא מלו
בגון הזרוע ולא זרוע ומאי גיד
אלעזר בן עזריה ^דדתניא ^האתר
ר' אלעזר בן עזריה אומר אין
לכהן לכהן ולא ללוי מן אמר
עורא דלא יביעין הוה משקל
ניהו ראשית הוה ת"ש זה
ותרומת מעשר וחלה מציאי
הזרוע והלחיים והקבה אין מו
מעשר ראשון ולבתר דקנסיה
פטור מן המתנות הא ללוי ולי
אלא אימא הא לישראל חייב
ולעובר כוכבים פטור מן המ
כוכבים פטור מן המתנות לא
תנא ^ההיא ^דדתניא ^הוכפר אי
זה היכל מובח כמשמעו יכפר
ישראל יכפר אלו הלויים ות
קמיפלגי דמר סבר איקרו עם
כהאי תנא לימא ואי סבירא
תנא אי כהאי תנא דרש ^הה
^הדרכ חסדא עולא ^ההוה י
^הדמנחת כהנת נאכלת מנחת
כהנת והכתיב ^הוכל מנחת

נקראו כהנים (ויס) הלכן אע"ג דעת
דקיסניסו עורא. בינמות (דף פ"ו) אמר
לן מלחמי שס. אבל מקרא מפורש ה
ליום במעשרה. הלום למעט של ה
אימר דקיסניסו כ"ו משקל נמי מיניסו
מוציאן מלי לכהן ולא ורוע עמלו. וממ
שחבור לורים כגון חרמוה ויזנא כגן
מיד לוי לכהן. אלאה פסיעה ל' דלא א
מוציאן במעשר דאשון קאמר ובמר ד
שקלין מיניסו: השומן לכסן. להכי נג
ואנא יענא דר"ש כה"ק: וכפר אס
דכר ושפיר של יוה"כ מתקשר עד שטומ
קאש כגון טעמה מחדש דערב בלא
מחייב עד שפיהה כדי השמחה: כי
וישראלים ועבדים קרא ימירי קדרים: כי
דמבי עושא אש ואשא שוין (ב"ב טו.). ד
קרא: הילכא כרב. ולא שקלין מיניסו
קדושה לוי תלו דאשון אקסירום לז
משע: מנחם כהנא נאכלס.

השכחה והפאה דכתיב יבוקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצורך ולקט קצורך וגו' ² כי תקצור קצורך בשדך ושכחת עומר בשדה שנים שבאילן השכחה והפאה דכתיב ³ כי תחבוש זיתך לא תפאר אחרך ותנא דבי ר' ישמעאל שלא תמול תפארתו ממנו אחרך זה שכחה וכולן אין בהן טובת הנאה לבעלים מאי טעמא עויבה כתיבה בהו ואפי' עני שבישראל מוציאין אותו מידו דכתיב ולקט קצורך לא תלקט לגו ולגר תנוור אותם ⁴ ללבוש וזו וזו

ד' הבית י"ש כן טובת הנאה לבעלים מאי
עני שבשיראל מוציאין אותו מידו דאמר
מזה להלן מזהר עני על שלו אף כאן מזהר
נה כגון הורוע והלחיים והקבה אין מוציאין
ללוי הא מלוי לכהן מוציאין אלמא איקרו עם
מעשר ראשון מעשר ראשון דלוי הוא כרבי
ה לכהן מעשר ראשון ללוי דברי ר' עקיבא
לכהן אימר דאמר ר' אלעזר בן עזריה אף
אין לכתב דקנסינהו עורא אימר דקנסינהו
גילה מי אמר אלא כגון זרוע ולא זרוע ומאי
כילי דבר שהוא בקדושה כגון תרומה
אותן מידם וכל דבר שאינו בקדושה כגון
אין אותו מידם כגון זרוע ולא זרוע ומאי ניהו
עורא ת"ש השוחט לכהן ולעובר כוכבים
ראל חייב לא תימא הא ללוי ולישראל חייב
ל ללוי מאי פטור אי הכי ליתני השוחט ללוי
נות ועוד הא תניא השוחט לכהן ולעובר
ולישראל חייב תיובתא דרב אמר לך רב
מקדש הקדש זה לפני ולפנים אהל מועד
אלו עורות כהנים כמשמעו עם הקהל אלו
א אידך יכפר אלו עבדים מאי לאו בהא
ומר סבר לא איקרו עם ורב אי סבירא ליה
יה כהא תנא לימא מספקא ליה אי כהאי
ימר הלכתא כוותיה דרב והלכתא כוותיה
מתנתא לכהנתא איתביה רבא לעולא
כהן אינה נאכלת ואי אמרת סבר ואפילו
הן כליל תהיה לא תאכל אמר ליה רבי
ממונר

ר ראשון לוי כחצו ציה (נמדדנ יח) כהנים נמי משמשי:
מי מה קצנו לים כמעשר פמני שלל עלו צימי עזרה דכמי:
מאמי קצנס אלל דגומא יס לדבר שכתוב בעזרה כסו:
נוס על תרומה מעשר ולא היו חולקין קל מועשר בגורן:
אמר. במימי. אמי הדרא אמתקאס לרבימיה לא מניו ל:
יטרו כגון ורוע ראשית הגז דהסם לא כחצו עם ואי נמי ל:
אילין מר לוי לכן: ואלין כס פשוט קדוש כגון פסועו:
ו יס ואמאי מוסקא ליה לרבי: כגון ורוע ולא ורוע. דרור:
קטורע עזרה ואסתרין לא מואשעין דאפי' דקטורע:
השוטם לכן דעליה נטבת רמזי דכחצו (דכרס יח) מלת:
דס הקדש. בעזרות יום הכפורים: לפני ולפנים. מכפר:
מקדש וקדשו כדלמערין בשנעות (ד' ג): מוצא כשמשו:
ייה דלין כלן טומאת הדיכא נעומה בעזרה קי"ל ב:
אלו הערווים. על טומאה שאירעה בעזרה על הכהנים:
יח. נעוים דליטרו מני עמי כפרה דלל מנות פאלשטי פאש:
סכר איקרו עם. והוו בכלל עם הקהל הילכן וכפרי) ימירא אל:
וכרס חסד. דלמרי) מוקי ממנות כהונה אז אוכלן פסור:
הי מומתת כסן ולא דמי למרומה ואי משום ונתן:
ס כמנתה ישראל: מנתם כסן אינה נאכלת. דכולהו:

מסורת הש"ס

(א) גוינין (יב, א) זבי פא:
 יבמות פו פ"ט חטובט ס'
 (ב) לקמן קלב, ד) מנחות
 גב. שולחן ערוך יו"ט ויחמא א'
 (ג) לקמן קלב, א) געטל
 קל: לקמן קלב, א) פוסט
 (ד) מחלן שו"ד עיר עיר
 גע"א, (א) פוסט פ"ו מ"א
 (ה) פוסט פ"ד מ"א, (ב) פ"ב
 (ו) פוסט גע"א, (א) ויקרא
 יו, בנא, (א) ודברים ד'
 (ז) ויקרא בנא, (א) געטל
 דנא: נבש, (א) ופסלי
 למחבר, (א) ז"ל בנא
 (ח) וז"ל ויבשר, (א) געטל
 (ט) וז"ל לחם ישראלי

תורה אור השלם

1. ובקשרנו את קציר
אירבענו אל הנחל את
קציר קציר וקציר ולקט
קציר אל הטקט לעי
קציר חובו את א"י
אלוינס יקירנו ב"י
2. ב"י חקיר קציר
שקדו שבתתנו ב"י
שקדו אל חובו לקחו
ל"י ליתום ולאלמנה
לדור יקירנו יקירנו
אלקח בכל מעשה
ל"י דברים ב"י
3. ב"י חקיר קציר אל
חקיר חקיר
ליתום ולאלמנה יקיר
ב"י ב"י
4. ובפר א"י חקיר
חקיר ואת ארל מועד
חקיר דמיונו ב"י וכל
הביתנו ועל כל עמ
הקדש יקיר
יקירנו ב"י
5. כל נקחת ב"י כליל
חוקה אל תאכל
יקירנו ב"י

גליון הש"ס

נח' וס' לא איקרו עס.
ער ברטיי כחומס כס'
וכריתן ילדו דענט לי
מלו כניס כמדבר וביהשע
ה' ה' וכל העם הילודים
כמדבר לא מלו משמע
דלום לא איהיו עס:

רעזאליזאציע

אשפיר [די שאינביליר].
ליטול את יופיו (של
משהו).